

sygn. akt IV K 377/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie IV Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Jakub Wiliński

Protokolant Joanna Marczyńska

bez udziału prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2017 r.

sprawy **R. F.** urodzonego (...) w S., syna M. i J. z domu K.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 grudnia 2016 r. w S. przy ul. (...) kierował wobec M. T. oraz S. R. groźby karalne, w których groził im pozbawieniem życia i zdrowia i które to groźby wzbudziły w pokrzywdzonych uzasadnioną obawę ich spełnienia,

to jest o czyn z art. 190 § 1 kk,

I. uznaje R. F. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, zastępując w jego opisie zwrot „w których groził im pozbawieniem życia i zdrowia” zwrotem „w których groził im pozbawieniem życia” – i za występki ten na podstawie art. 190 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie,

II. na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach karnych zasądza od oskarżonego w całości na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym i opłatę karną w kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych.

sygn. akt IV K 377/17

UZASADNIENIE

W trybie art. 423 § 1a kpk zakres pisemnego uzasadnienia ograniczono do rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu.

Oskarżony R. F. ma 19 lat. Jest kawalerem. Na utrzymaniu posiada jedno dziecko w wieku dwóch lat. Aktualnie pozostaje bezrobotny. Oskarżony był uprzednio jeden raz karany sądownie za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii – na karę grzywny.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 49-50,

- dane o karalności, k. 32,

- dane o osobie, k. 47.

Stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu oceniono na średni. Z jednej strony oskarżony swe bezprawne zachowanie ukierunkował w stronę aż czterech osób – z czego u dwóch z nich wzbudził uzasadnioną obawę, że wypowiedziane groźby faktycznie może spełnić. Z drugiej jednak strony zachowanie oskarżonego miało postać jednorazowego incydentu, którego dopuścił się w sposób ewidentnie impulsywny i nieplanowany.

W przedmiotowej sprawie sąd nie stwierdził istnienia okoliczności wyłączających winę oskarżonego, czy bezprawność jego czynu.

Za okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary sąd przyjął wyjątkowo młody jeszcze wiek oskarżonego.

Na niekorzyść oskarżonego poczytać zaś należało fakt, iż uprzednio był już jeden raz karany sędownie.

Biorąc pod uwagę wskazane wyżej elementy, w oparciu o przesłanki sądowego wymiaru kary wynikające z art. 53 kk sąd uznał, że współmierną do okoliczności popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu będzie kara 3 miesięcy ograniczenia wolności ze zobowiązaniem oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej pracy społecznie użytecznej w wymiarze po 30 godzin miesięcznie. Tak ustalony rodzaj i rozmiar kary, jako przewidziany ustawą i dostosowany do społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, a nadto uwzględniających jego okoliczności osobiste uznać zaś należy za adekwatny i uzasadniony. Z uwagi na młody wiek oskarżonego wymierzanie mu kary pozbawienia wolności ocenić należało za reakcję karną o charakterze zbyt daleko idącym. Z kolei wymierzanie grzywny – w sytuacji, gdy już wcześniej oskarżonemu taką karę wymierzono, a nadto nie posiada on obecnie zajęcia zarobkowego – również ocenić należało za sankcję nieadekwatną. Natomiast kara ograniczenia wolności – wobec osoby młodej, sprawnej fizycznie, a przy tym nie zaangażowanej zawodowo – jawiła się jako reakcja karna o charakterze najbardziej przydatnym dla zagospodarowania aktywności życiowej oskarżonego, a przy tym wywarca nań wpływu wychowawczego i prewencyjnego.

Oskarżonego obciążono na koniec kosztami sądowymi, wynikłymi z prowadzenia przeciw niemu postępowania karnego zakończonego skazaniem, w tym wynikającą z przepisów opłatą karną.